

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **G. T.**

przeciwko: **G. K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 1189/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu udzielił powódce zabezpieczenia w ten sposób, że obciążyć samodzielny lokal mieszkalny położony przy ul. (...) we W., stanowiący odrębną nieruchomość objętą księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy (...), hipoteką przymusową do kwoty 178.617 zł dla zabezpieczenia roszczenia G. T. o zapłatę przez G. K. zachowku w kwocie 175.000 zł oraz kosztów procesu w kwocie 3.167 zł i zarządził wpisanie hipoteki przymusowej w dziale IV wskazanej księgi wieczystej.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd I instancji wskazał, że powódka uprawdopodobniła zarówno same roszczenie jak i interes prawny w jego udzieleniu. Wskazała, że jest ona spadkobiercą ustawowym po rodzicach i wskutek rozdysponowania przez nich majątkiem na rzecz drugiej spadkobierczyni, nie uzyskała należnego jej zachowku. Ponieważ zobowiązana do zachowku obdarowana zmarła, jej zobowiązanie przeszło na następcę prawnego, którym jest pozwany G. K.. Natomiast skoro pozwany udzielił obcej osobie pełnomocnictwa do dokonywania czynności dotyczących środków finansowych pozwanego, istnieje prawdopodobieństwo usunięcia czy ukrycia tychże środków, co z kolei mogłoby pozbawić powódkę zaspokojenia przypadającego jej roszczenia o zachówek.

Pozwany żaląc się na to postanowienie wniósł o jego uchylenie w całości lub zmianę poprzez odmowę udzielenia zabezpieczenia. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 730¹ § 1 i 2 kpc poprzez bezpodstawne przyjęcie, że powódka uprawdopodobniła roszczenie oraz wykazała interes prawny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 kpc udzielenia zabezpieczenia może żądać każda ze stron, jeżeli uprawdopodobni roszczenie i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, który wedle paragrafu 2 tegoż artykułu istnieje m.in. wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Uprawdopodobnienie, czego skarżący zdaje się nie zauważać, jest środkiem zastępczym dowodu (art. 243 kpc) w znaczeniu ścisłym, nie dającym pewności, a wyłącznie prawdopodobieństwo twierdzenia o jakimś fakcie, co stanowi odstępstwo od ogólnej reguły dowodzenia twierdzonych faktów na korzyść tej strony, której ustawa w określonym wypadku zezwala na posłużenie się prawdopodobieństwem zamiast dowodu.

Uprawdopodobnienie jest słabszą formą od dowodzenia i nie wymaga na określonym etapie postępowania niepodważalnych dowodów np. co do istnienia lub wysokości wiarygodności. Jednak uprawdopodobnienie oznacza uzasadnienie zgłoszonych twierdzeń, dające przekonanie o jego prawdopodobieństwie.

Od swobodnej oceny sądu zależy uznanie, czy dokonanie na podstawie uprawdopodobnienia ustalenia są na tyle wygórowane, by na tej podstawie uznać fakty, na które strona się powołała.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, dzielącego w tym zakresie poglądy Sądu I instancji, powódka sprostała zarówno obowiązkowi uprawdopodobnienia roszczenia, jak i również wykazania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Roszczenie jest bowiem uprawdopodobnione jeżeli *prima facie*, gdy po pobieżnej analizie akt sprawy istnieje znaczna szansa na jego istnienie (por. post. SA w Szczecinie z dnia 28 grudnia 2006 r., I ACz 1129/06, LEX nr 516576).

Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Sąd w ramach postępowania zabezpieczającego dokonuje pobieżnej analizy materiału dowodowego. W świetle twierdzeń pozwu i dowodów zaoferowanych przez powódkę, a także częściowo przy uwzględnieniu stanowiska pozwanego, można uznać roszczenie powódki za uwiarygodnione.

Gdy zaś chodzi o uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, to już z samych twierdzeń pozwanego zawartych w składanych pismach procesowych wynika, że znajduje się on w trudnej sytuacji materialnej oraz jest osobą nieporadna życiowo, utrzymuje się jedynie z zasiłku w kwocie 153 zł i nie jest w stanie zaspokoić jednorazowo roszczenia powoda.

Gdy do tego dodać udzielone przez pozwanego osobie obcej pełnomocnictwo do dokonywania czynności dotyczących jego środków finansowych, to uznać należy, że powódka dostatecznie uprawdopodobniła istnienie niebezpieczeństwa zbycia lub obciążenia lokalu przez pozwanego, co niewątpliwie utrudniłoby wykonanie (ewentualnie w drodze egzekucyjnej) zapadłego w sprawie orzeczenia, a tym samym sprostała uprawdopodobnieniu interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia według reguł z art. 730¹ § 2 kpc. Pozwany nie podjął natomiast, próby wykazania posiadania innego majątku, który mógłby posłużyć do zaspokojenia roszczeń powódki.

Także co do wysokości dochodzonego roszczenia, skutkującego rozmiarem udzielonego zabezpieczenia, powódka sprostała regułom z art. 243 kpc. Ostatecznie zaś rozmiar przysługującego ewentualnie powódce zachowku weryfikowany będzie w toku toczącego się postępowania, już za pomocą dowodów w ścisłym tego słowa znaczeniu.

W realiach rozpoznawanej sprawy żądanie zabezpieczenia uznać należy za słuszne, bowiem występują obie przesłanki określone w przepisie art. 730¹ k.p.c., a przy wyborze zabezpieczenia uwzględniony został wynikający z § 3 art. 730¹ k.p.c. interes stron, w takiej mierze aby powódce zapewnić należytą ochronę prawną, a pozwanego nie obciążać ponad potrzebę.

Z tych przyczyn zażalenie nie mogło odnieść pożądanego rezultatu i na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, podlegało oddaleniu.

bp